

Joe Crepúsculo

Cantant i compositor. L'alter ego de Joël Iriarte presenta a «Supercrepus», millor disc del 2008 per Rockdelux, una visió diferent de l'amor; i la portarà divendres que ve al popArb.

«Entenc que la música que faig no agradi a tots els públics»

Marta Pallarès
GIRONA

P Amb *Supercrepus* ha tornat a mirar a la vessant humana i al més humà dels sentiments, l'amor. Què l'ha mogut a canviar el registre respecte a *Escuela de zebras*?

R Aquell era un recopilatori de cançons fetes entre 2007 i 2008, mentre que el disc nou és tot fet de l'any passat. Imagino que el pas del temps et porta a evolucionar.

P Per parlar del tema s'ha basat en tres elements que simbolitzen tres aspectes diferents de l'amor: el vent, l'aigua i la navalla. Què signifiquen per a vostè?

R Volia mostrar-ne diferents vessants, no una visió única: la navalla que travessa, que deixa ferida, l'amor que et canvia; hi ha un amor que és una brisa, una alenada d'aire fresc; i n'hi ha d'humit, de viscós, gairebé. Tot són metàfores de diferents maneres de viure'l.

P I parlant dels símbols i d'allò que

sosté el disc, hi ha usat tota mena de referents: des de referències infantils fins a textos de Machado. Una combinació peculiar.

R Agafo tot allò que m'agrada, no tinc cap problema en combinar-ho. Hi ha textos de Sant Agustí i melodies populars, que reciclo per fer-ne un caldo al meu gust.

P És fan d'Elton John i Dire Straits, i quan l'engloben a l'escena cool fins i tot li fa una mica de riure...

R Entenc que la música que faig no agradi a tots els públics, i és normal que em classifiquin en un panorama indie. Però a mi m'agrada la música popular tot i saber que no sóc apte per a tots els gustos.

P ... ni per a totes les oïdes. És quelcom premeditat?

R Intento fer el que em ve de gust; a vegades tens determinats elements i has de jugar amb ells. Per exemple, el so sí que volia que fos tal i com és, però simplement perquè m'agrada. Ara mateix sé que *Supercrepus* és una evolució respecte el meu anterior disc, i probable-

ment el tercer no tingui res a veure amb aquest darrer.

P Té l'estiu ple de festivals: el Sónar, ara el popArb, hi seguirà el Grec i fins i tot serà a Benicàssim. Se sent còmode en aquest format o s'estima més que el públic vingui a veure'l només a vostè?

R Crec que es poden gaudir tots els formats, tot i que sí que em resulta més còmoda una sala petita on veus la gent. A més en el cas dels festivals, al tocar al descobert el so no és idoni. Tot i així els que he fet han estat molt bé, has de saber estar còmode amb qualsevol format.

P Rockdelux va escollir *Supercrepus* com a millor disc del 2008, i *Suena brillante* com a millor vídeo clip. Com se sent davant d'aquesta mena de reconeixements?

R Em fa feliç en la mesura que això em permet estar dins de tots els festivals que has comentat abans, és bonic que alguna cosa que fas entri en una llista. Reconec, però, que mai he estat molt fan d'aquestes jerarquies, del «triomf», de po-

Joe Crepúsculo, «alter ego» d'Iriarte, actua el 26 de juny al popArb.

sar una cosa per damunt d'una altra perquè la música és tot el contrari. Però sí que em fa il·lusió.

P Cada cop són més els artistes, com vostè, que ofereixen les seves cançons gratuïtament a través d'Internet. I tot i així, es poden dedicar a la música: què vol dir això? Les discogràfiques han pres el pèl a públic i músics, o és que els temps estan canviant?

R La indústria musical porta temps canviant, efectivament, des del moment que la gent s'ho baixava tot a través d'internet a causa dels preus abusius. Amb Producciones Dorades vam apostar per aquesta distribució i el temps ens ha donat la raó; ho vam començar amb Tarántula i ara ho fa tothom qui no té un contracte molt bèstia amb una multinacional. Ens podem finançar

amb concerts i a més hi ha molta gent que compra el disc si se l'ha baixat i li ha agradat. La indústria arcaica, però, o no vol evolucionar o no li interessa: tot i així crec que ho hauran d'acabar veient així.

P I parlant de Tarántula, què hi ha de la formació a la seva música?

R Aquesta la faig tot sol, i a Tarántula som tres persones actives dins el projecte. Sí que hi ha coses comunes, però a vegades se me'n va l'olla i ningú no em controla, és quelcom més subjectiu.

P I quin Joe trobarà el públic divendres al popArb?

R Doncs un amb en Sergio de Telemáticos, que ve amb mi des que vaig començar. Serà un concert on durem els temes a un estil més ballable i techno. Intentarem que la gent balli, canti i gaudeixi molt.